

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' קרח (ספרד) צ"ו סיון תשס"ג

החברותא בטאנן פנימי לחברים גליון מס 204

פצצות יקרים

ויקח קרח (זו א) פירש"י מה ראה קרח לשמות זה? עינו המעתו וכו'. וצריכים להבין מה תלה המעות בעינו דוקא. ונ"ל דהנה יש לאדם שתי עינים חד לדאות גדלות הבורא ואחת לדאות שפלות עצמו וקרח שהיה גבה עינים ונכשל בנאות לא ראה שפלות עצמו רק גדולת הבורא ודוממותו. וזה מרומז בדברי רש"י ז"ל עינו המעות פירוש שעין אחת המעות מפני שלא ראה שפלות עצמו, על כן גבה לבו לחלוק על משה וכו'. (דברי מנחם) בוקר ויודע ה' את אשר לו (זו ה) במדרש חסר ויתר אות ו' איתא למה בוקר חסר (בתורה כתוב בקר בלי ואו) שצריך לבקר מעשיו בכל שעה. לכן אמר להם משה "בוקר ויודע" שיחכו עד בוקר ותהא להם שהות לחשוב ולבקר את מעשיהם ולחזור בתשובה. וזה מה שאמר רש"י הוא היה מתכון לדחותם שמא יחזרו בהם...

ובקשתם גם כהונה (זו י) ג' במסורה הכא ואידך ובקשתם משם את ה' אלקיך (דברים ד) ובקשתם אותי ומצאתם (ירמ' כט יג) "לומר כל המתנאה השכינה מתרחקת, אדרבה כל שהקב"ה משפיע לו טובה צריך הוא להשפיל עצמו, וזהו אתם בקשתם גם כהונה והגבהתם עצמכם, ובקשתם משם את ה' אלקיכם? בתמיה וכי בזאת תמצאן אותו? (תתם סופר)

וישלח משה לקרוא לדתן ולאבירים (זו יב) מכאן שאין מחזיקין במחלוקת - (רש"י) אין חוקה במחלוקת, אסור לומר כי מאחר ונעשו כמה וכמה נסיונות להשכין שלום שוב לא יועיל מאומה, אלא יש לנסות שוב ושוב. לפיכך לא נלאה משה רבנו אחרי שדיבר כמה פעמים ושלח שוב לקרא לדתן ולאבירים. (הרה"ק מווארק' זע"א) ויחר למשה מאד ויאמר אל ה' אל תפן וכו' (זו טו) משה רבנו מסר נפשו על בני ישראל וכאן ביקש שלא למחול לו להראות כמה רעה מחלוקת על בני ישראל ... וכאשר המחלוקת היה בענין עבודת השם ובתורתו, ובוה אין לנו אלא אוריתא קוב"ה וישראל חד, והוא חלק על תורת משה רבנו ע"ה וניתק עצמו מכלל ישראל לכן לא היה תרופה לזה כדי שלא ירבו מחלוקת בישראל וכו'.

אל תפן אל מנחתם (זו טז) פרש"י אל תקבלם בתשובה. כאמת רצה משה רבנו להחזירם לתשובה שבמכוון הלך אל דתן ואבירים, רק התפלל שלא יקבלם בתשובה בלי סיוע הרבי, לא כיוון ח"ו לכבוד עצמו רק לכבוד כל תורה"ק כדאיתא בחינוך מצוה תצו גבי זקן ממרא.

האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצוף (זו כב) אמר משה רבנו האיש אחד יחטא. הלא רק אני הוא החוטא שלא הדרכתני אותם מספיק ועל כל העדה תקצוף? מה הם אשמים.

מפני מה היו חושדין למשה רבנו מפני שכל זמן שלא נגמרה עליית השכינה כאשר יהיה בזמן הגואל צדק אי אפשר להניע ולעלות אל שרשו כי אם ע"י כנגדו היינו שיעלו במחשבתו, והוא יתעורר מהם לבוראו יתב"ש.

קח מאתם ממטה לבית אב וכו' (זו יז) לכאורה קשה מה קדושה יש במטה שצוה הבוית"ש ליקח מאתם... ממה הוא לשון הטייה, היינו ליקח מאתם הטיה שלהם המרומז על הענוה, והיה האיש אשר אבחר בו ממהו יפרת, ר"ל שיראו עין בעין כי הענוה של הצדיק יורח ויאיר ביותר.

ובני קרח לא מתו (כ' יא) דרשו חז"ל מקום נתבצר להם בניהגם כו' להראות דרך לבעלי תשובה שלא יתיאשו אף שנראה הם אכודים עפ"י דרך המבע.

פרה אדמה עיקר הלימוד מאפר פרה דלאחר כל המעשים שנשרף ונכלה לגמרי עד שנעשה אפר ואין הו"א שיהיה עוד מזה מה, נעשה כל הענין שמטהר כל הסמאים ואלפים מישראל שנשמאו יש להם מזהרה ע"י האפר הזה, כ"כ יש לכל אחד מישראל לחזק את עצמו ושלא ליאש עצמו, וידע שיש לו תקנה... (שפתי צדיק)



שיחת הרא"ש ע"פ פרשת תולדות תש"ל, נכתב ע"י הר"ם ב"ר הבית

ימות המשיח נבכרה שהעולם דמיון

אין מיט דעם ואס שלאגטויך מיט די הייגיגע גיפילען און רופט הווי אין עוד מלבדו (ביאת משיח הוא שלמות הבריאה, שלמות הבריאה היא שלמות האדם, ושלמות האדם הוא בזה שנאבק עם התחושות הפנימיות שלו ומכריז אין עוד מלבדו). הרי שהתגלות משיח תלויה בעבודת הפרט של כל אחד ואחד. יש החושבים שתקופת המשיח תראה אחרת ממה שאנו רואים היום, ברצוני לומר שהם טועים ושהכל דמיון, אין בין עוה"ז לימות המשיח אלא שעבוד מלכויות בלבד (ברכות לד) ומה זה שעבוד מלכויות? האפשרות להיות משוחרר מכל מיני דמיונות ופנטזיות ולהכריז אין עוד מלבדו (כאשר אנו משועבדים בשעבוד מלכויות נראין לנו הדמיונות והפנטזיות כמציאות של ממש ואנו משועבדים להם...).

מה הוא הכח שיש לאדם בתקופת המשיח? היכולת להיות עולה ומתעלה והיכולת ולהיות דבוק אל השי"ת מבלי שיקבל עזרה פיזית מהצדיק. הרא"ש הסביר ואמר: השי"ת זיכה את כל אחד ואחד מאתנו בחיי הפרט שלו דמיון ופחד. לכל אחד דמיון אחר ולכל אחד פחד אחר ותפקיד האדם ללמוד מהפחד הדמיוני פחד אמיתי שהוא פחד ה', לאחר שזכה להפוך את הפחד הדמיוני לפחד ה' מתגלה אורו של משיח בכל עוון ותפארתו. ומה הוא אורו של משיח? הכרה ברורה שכל העולם הוא דמיון אחד גדול ויש רק אמת אחד בלתי לה' לבדו, כמו שכתוב כי לה' המלוכה ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה, מה זה לשפוט את הר עשו? להוכיח בפני כל קהל ועדה שכל העולם כולו דמיון וממילא יש רק אמת אחד והיתה לה' המלוכה.

צא ולמד ממגוון הצבעים. יש הרבה צבעים וכל גוון וצבע מכוון נגד איזה מציאות מהעולם הטבע וכן כל צבע וגוון מכוון אל המעשים של

תקופתנו היא תקופת המשיח, מי שיכין את עצמו כראוי לביאת המשיח הוא זה שיוכה להחזיק מעמד בעת התגלות אורו של משיח אבל מי שלא יכין את עצמו כראוי לביאת המשיח לא יחזיק מעמד בעת התגלות אורו של משיח. הקושי להחזיק מעמד אינו מחמת היות שינויים מיוחדים בבריאה בעת התגלות אורו של משיח אדרבה לא יהיה כל שנוי מהמצבים שאנו עוברים אותה היום לזה שיהיה אחרי התגלות אורו של משיח. ובכל זאת מי שלא יכין את עצמו כראוי לא יחזיק מעמד כאשר אורו של משיח יתגלה בפועל.

צריכים להבין במה תקופתנו שונה שנקרא תקופת המשיח לתקופות אחרות שקדם לה (שלא הוגדרו בפירוש תקופת המשיח), האם יש איזה שנוי בסדר היום ובחיי היום יום מתקופתנו אנו לתקופות אחרות. הלא במצב חיצוני לא רואים כל הבדל בין התקופות השונות ואמנם כאשר נתבונן קצת נבחין שיש הבדל בין התקופות הללו והוא באופן השפעת צדיק הדור על בני דורו.

במשך כל תקופות ההיסטוריה של עם ישראל היה לצדיק הדור הכח להוציא את בני ישראל המקורבים אליו מהטומאה ולהעלותם אל הקדושה והטהרה, היו צדיקים שהסתפקו בזה שהדריכו את שומעי לקחם איך לצאת מהטומאה אל הקדושה. והיו צדיקים שהיו מוציאים פיזית מהטומאה אל הקדושה. אבל בתקופת ימות המשיח לא יהיה לצדיק הכח להוציא מהטומאה אל הקדושה כל היכולת שלו הוא להיות מורה דרך אל תקון האדם ואל השלמות אבל התקון עצמו צריך להעשות ע"י התאמצות האדם בעצמו, ומי שחושב ומדמה לנפשו שיש צורה אחרת לביאת המשיח אין זה אלא פרי דמיון.

ביאת משיח אין שלמות הבריאה, שלמות הבריאה אין שלמות האדם אין שלמות האדם



הרשעה - שהוא חלק מהטבעיות של הבריאה - יכלה כמו עשן, מתי? בשעה שהקב"ה יעביר ממשלת זדון מן הארץ, מפני שאז יתגלה שמו של משיח שהוא שלמות הבריאה שלמות האדם.

בתקופת המשיח נותן הקב"ה לכל אחד ואחד את הנסיונות שלו ואת הסבל שלו וגם נותן לו את הלבוש שבאמצעותו יוכל להחזיק מעמד בעת הסבל והנסיון. לכל אחד ואחד יש את הנסיון ואת הסבל שלו ולכל אחד יש את הלבוש שלו, וזה שאנו רואים בני אדם שהם סובלים הוא בגלל שלא ניצלו כראוי את הלבוש שנתנו להם. ומה הוא הלבוש? הידיעה המוקדמת שהסבל ממשמש ובא, בכח הידיעה יש לפניו פרק זמן שיוכל להכין את עצמו לקראת הסבל והנסיונות. ומה היא ההכנה? ההפנמה בידיעה שאין זה מציאות כלל אלא פרי דמיון של כל אחד ואחד לפי הצבע והגוון שלו.

מי שאינו לובש את הלבוש מתקשה לעמוד נגד הסבל והנסיון כי נדמה שלו שהכל אמת וממילא הפחד שלו נראה כאמיתי וממילא מתקשה להעבירו לפחד ה' וכו'. וזה כוונת הזמר סוף מעשה במחשבה תחלה (לכה דודי) דהיינו המעשה היוצאת בפועל כאשר היה מקודם מחשבה או יש סוף למעשה כי מתגלה שהכל מציאות הוי' ברוך הוא. נמצא שהמחשבה שקדם את המעשה הוא זה שהציל את המעשה לבל נחשוב שהמעשה הוא איזה מציאות מאיימת, אדרבה אינו מציאות כלל ואז נעשה סוף למעשה. וממילא המעשה היוצאת בפועל כוחה לקדש שם שמים ברבים. נמצא שע"י הלבוש שהוא המחשבה תחילה מונעים מהמעשה שתעשה בצורה כושלת וגורמים שהמעשה יהיה חלק מפרסום שם ה'.

וזהו מה שכתוב ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם (שמות כה) ודרשו חז"ל בתוך כל אחד ואחד. כמו שכתוב אני ה' השוכן אתם בתוך טומאתם (ויקרא טז). כוונת הפסוק שהקב"ה שוכן בתוך כל אחד ואחד דייקא כאשר לכל אחד ואחד מוטל

הברואים. האם הצבע הוא דבר של ממש? עד לתקופתנו אנו היו חושבים שיש לצבע ולגוון ערך עצמי ובתקופתנו התגלה שאין לצבע כל ערך עצמי והלא דבר פלאי הוא זה. הצבע והגוון שהוא כל כך משמעותי בעולם הטבע, אין סוף פרטים וחלקים מושפעים ומשתנים בכח הצבע והגוון. ועל כל זאת אתה אומר שאין הצבע מציאות כלל אלא פרי דמיון? כך כל חלקי חבריה אין בה ממש בלתי לה' לבדו. והאדם כפי המציאות הטבעי שלו וכפי הצבע הנראה אצלו עושה מהפך דרך הדמיון והפחד שלו ומגיע לפחד ה' בלתי לה' לבדו.

הפחד הוא פחד נורא פחד של מות ממש, והמהפך לפחד ה' הוא מהפך של ממש בחינת יתגדל ויתקדש שמיא רבה, ומכל מקום ההתאמצות הפיזית שהאדם מתאמץ שואף לאפס, כי באמת לא נדרש מהאדם לעשות "עבודה", מי הוא בכלל ומה הוא עבודתו. אין תובעים מהאדם אלא שיכיר מציאותו באמת שהוא כולו דמיון ואז הכל על מקומו יבא בשלום. ואדרבה ככל שיחשוב שעשה משהו הוא בעצם מרחיק מעצמו את שלמות האדם ושלמות הבריאה כי מכניס את עצמו ואת הבריאה בכוחות הסט"א הנותן לבריאה הכרה כאלו הוא מציאות בפני עצמו וגורם לשכינה את הגלות וההסתר פנים ר"ל ורק בזה שמכיר שאינו מציאות כלל אז מתגלה בחינת משיח ואז קיימת ההכרזה אין עוד מלבדו יתברך שמו.

וזהו מה שמתפללים בימים הנוראים: וכל הרשעה כולה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ. הכוונה הוא רק ע"י הכרת המציאות נכיר את הרשע כחלק מהאפסיות של הבריאה ונכיר בבירור שלרשעה אין ממש והוא דומה לעשן וכמו שעשן כלה כך הרשעה תכלה, והיינו משום כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ. ויכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון, הרי שכל העברת הממשלת זדון מן הארץ בא בכח ההכרה הברורה שהכל דמיון, וממילא כל

שיחת קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

המשך שיעור קודש

שמטרת האדם להתנענע כל הזמן וללכת בפנים מתוחים ועצובים. הנענועים האלו והעצבות הזאת קרוב לשגעון. בפועל צריך האדם לנהל אורח חיים רגיל. אלא שעליו להתבונן בתוך הפעילות היום יומי ולראות איך שההשגחה הפרטית פועלת. וככל שיתמיד בהתבוננות יראה בבירור עד כמה שאין לאדם בשכלו את השליטה על הנעשה ואיך שהקב"ה מלא כל הארץ כבודו ובמיוחד בשעה שעומד מול הסבל והנסיון ועליו לגלות שכל זה הוא רק דמיון אשר ממנה נלמד פחד ה'.

זהו מה שאמר הפייטן קול דממה דקה ישמע והכוונה לא ברעש ה' לא בזה שאנו סעורים ונלחצים אנו מגלים יותר את מציאות הו"י אדרבה בקול דממה דקה תוך שקטות פנימי ושלות הנפש ורובי התבוננות נזכה לשמוע את עצמנו ונזכה לשמוע את קול השופר הפרטי של כל אחד ואחד בבחינת משיח הפרט וכאשר יהיה באחדות אמיתית נזכה שקול השופר של כל אחד ואחד יהפוך לקול שופר כללי בפרסום שם ה' והתגלות כבוד שמו יתברך לעיני כל חי.

התפקיד להכיר את המציאות האמיתי שכל הצבעים והגוונים הבל המה בלתי לה' לבדו וכאשר יכיר את המציאות האמיתי גורם להתגלות השכינה. נמצא שכוונת התורה במה שכתוב ועשו לי מקדש הוא בזה שיכיר את מציאותו האמיתי שהוא כולו דמיון וממילא מתגלה כבוד שמים וזהו המקדש, הרי שהשראת השכינה על כל אחד ואחד הוא דוקא על החלק הנקרא טמא כמ"ש השוכן אתם בתוך טומאתם. וזהו הכרוכים היו פורשי כנפים למעלה ופניהם אל הארון (שמות כה) דהיינו אפילו כאשר מגיעים למדרגה פורשי כנפים למעלה אסור לשכוח את המציאות הטבעי האמיתי שפניהם אל הארון אל השפלות. כאשר האדם מתבונן בתוך עצמו יכול להבחין איך שנקודה קטנה מהחיים מביא אותו בפני מבוי סתום וגורמת לו לסבל כל יתואר בנפש ובגוף, וזוהי מכיר שאין לו שום אחיזה בעולם הטבע אלא להדבק במציאות הו"י יתברך שמו ואז טוב לו.

כאשר אנו מדברים על הכרת המציאות האמיתי של האדם שהוא אין ואפס - כולו דמיון ועל דבקות במציאות הו"י ברוך הוא אין הכוונה

שהשמחה במעונם



הר"ר עקיבא פלדמן ומשפ' להולדת הבן

הר"ר יהודה גרנט ומשפ' להולדת הנכד

משפ' שרשבסקי להולדת הבת

הר"ר ישעי' בורנשטיין ומשפ' לאירוס' הבן

הר"ר שרגא שניצר ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

הר"ר משה תופיק ומשפ' לנישואי הבן

הר"ר שלמה פיישר ומשפ' לנישואי הבן

הר"ר מרדכי שטאובר ומשפ' לנישואי הבן

ח"ל ע"י

מערכת החברותא
רח' שני 3

02 - 5829688 ☎

פקס: 02 - 5325477

ת.ד. 5080

ירושלים 91050